

Sygn. akt I CSK 486/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa [...] Z. S.A. w W.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych  
i Autostrad  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 lutego 2015 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 18 grudnia 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 3600 (trzy tysiące  
sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany Skarb Państwa - Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 grudnia 2013 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. W sytuacji, gdy zwrotu nienależnego świadczenia dochodzi podmiot, który spełnił to świadczenie, brak podstaw w stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy do stwierdzenia, że umowa konsorcjalna w takiej sytuacji stworzyła podstawy do łącznego dochodzenia zwrotu wadium przez wszystkich uczestników konsorcjum. Bez względu na to, czy konsorcjum istnieje nadal po zamknięciu postępowania przetargowego, czy z tym momentem przestało istnieć nie stwarza ono podstawy do łącznego występowania o zwrot świadczenia, które spełnił tylko jeden z jego uczestników. Skoro zatrzymanie wadium nie ma uzasadnienia, to na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu zwrotu może dochodzić tylko ten kto jest zubożony, tym bardziej jeżeli wziąć pod uwagę, że konsorcjum w rozpoznawanej sprawie nie doprowadziło do powstania wspólnego majątku jego uczestników. Wskazać

należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398<sup>13</sup> § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

Na wniosek powoda zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.

aw